

การมีส่วนร่วม ความพึงพอใจ และความคาดหวังของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อ
สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทย

PARTICIPATION, SATISFACTION, AND EXPECTATION OF THE PEOPLE IN THE
BANGKOK METROPOLITAN TOWARD THE OFFICE OF CONTEMPORARY ART AND
CULTURE ON THE WORK OF ART AND CONTEMPORARY CULTURE IN THAILAND

ชวัลลักษณ์ คุณาธิกรกิจ
Shawanluck Kunathikornkit

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วม ความพึงพอใจ และความคาดหวังของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทย โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณในรูปแบบของการสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 805 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร ประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การคำนวณหาค่าการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยสืบค้นงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยสำหรับผู้ที่เคยสืบค้นงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยสืบค้นจาก Website คือ Google มากที่สุด รองลงมา คือ ห้องสมุดในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย โดยเคยสืบค้นงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยมากที่สุดเกี่ยวกับข้อมูลผลงาน/ชิ้นงาน รองลงมา คือ ข้อมูลศิลปิน มากกว่าร้อยละ 80 ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่จัดโดยหน่วยงานต่างๆ นอกเหนือจากสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย สำหรับกิจกรรมของหน่วยงานทั้งภาครัฐ/เอกชน/ชมรม/เครือข่าย/ชุมชน ที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีโอกาสเข้าร่วมในหนึ่งปีที่ผ่านมามากที่สุด คือ การเข้าชมหรือร่วมกิจกรรมของ Gallery รองลงมา คือ กิจกรรมของภาครัฐ/เอกชน สำหรับเหตุผลที่เข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเนื่องมาจากความชอบส่วนตัวมากที่สุด รองลงมา คือ เพื่อนชวนไป ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เคยเข้าร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจต่อประโยชน์ด้านความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยอยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ การให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามประมาณร้อยละ 40 ไม่เคยได้ยิน/ฟัง/อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สศร.) ขณะที่กว่าร้อยละ 30 เคยได้ยิน/ฟัง/อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับ สศร. และประมาณร้อยละ 20 ไม่แน่ใจว่าเคยได้ยิน/ฟัง/อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับ สศร. โดยผู้ที่

รู้จัก สศร. รู้จักจากรายการโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา คือ การรู้จัก สศร. จากครู/ อาจารย์ และน้อยที่สุด คือ การรู้จัก สศร. จากจดหมายข่าว ทั้งนี้ มากกว่าร้อยละ 80 ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของ สศร. สำหรับผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของ สศร. เคยเข้าร่วมนิทรรศการแสดงผลงานต่างๆ มากที่สุด รองลงมา คือ ตลาดนัดศิลปะ (Art Street) และน้อยที่สุด คือ Ruamsmai Big Band (ร่วมสมัย บิ๊กแบนด์) ทั้งนี้ ในส่วนของความพึงพอใจต่อคุณภาพการดำเนินงานหรือการให้บริการของ สศร. ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความความพึงพอใจต่อการมีความชัดเจนของการให้บริการงานด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับ ความคาดหวังต่อ สศร. ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความคาดหวังต่อ สศร. ในการเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมให้ศิลปินนักกำลังทางปัญญาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานอยู่ในระดับมากที่สุด

ABSTRACT

This research aimed to study the participation, satisfaction and expectation of the people in the Bangkok Metropolitan toward the Office of Contemporary Art and Culture on the work of art and contemporary culture in Thailand. The quantitative research was applied with using the survey methodology. Questionnaire was used to collect the data from 805 samples in the Bangkok Metropolitan. The data processing was done by the computer program. The statistics approach used for the data analysis was the descriptive statistics including frequency, percentage, mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.).

The results showed that most respondents had never searched for the works of art and contemporary culture. The ever respondents had searched mostly from the website which was Google. The following was the school or university's library. They had searched mostly for art and contemporary culture artworks and the artists' information. Moreover, more than 80 percent of respondents had never participated in art and contemporary culture activities organized by the other agencies besides OCAC. For activities of agencies (public/private/community/ network/community) related to art and contemporary culture the respondents had the opportunity to participate in the last one year mostly was the visit or participation in the art gallery activities, followed by the public/ private agencies activities. The reason of participating in the art and contemporary culture activities was mostly the personal preferences, followed by friends' persuasion. The respondents who participated were satisfied with their participated art and contemporary cultural activities in the overall at the high level. The most satisfaction was the knowledge gained from participating at the high level, followed by the activity patterns of art and contemporary culture which also was at the high level. And the least satisfaction was the staff providing information at a high level. Approximately 40 percent of respondents had never

heard/listened/read about the Office of Contemporary Art and Culture (OCAC). More than 30 percent of respondents had ever heard/listened/read about OCAC while approximately 20 percent of respondents were not sure either had never or ever heard/ listened/ read about OCAC. For those who knew OCAC had known mostly from the television program, followed by teacher/ instructor. The least of knowing OCAC was from the newsletters. More than 80 percent of respondents had never participated in the OCAC activities. Respondents who had ever participated had attended mostly the art exhibitions, followed by the Art Street. The least was the participation on the Ruamsmai Big Band. The result also showed the overall satisfaction with OCAC performances or quality of services was at the high level. The highest level of the satisfaction was the OCAC's clear preference for the services in several aspects related to art and contemporary culture. The overall expectation toward OCAC was also at the high level. The highest level of the expectations was OCAC acting as the agency encouraging artists to cooperate their Intellectuals for creating their artworks.

คำสำคัญ

การมีส่วนร่วม ความพึงพอใจ ความคาดหวัง สำนักงานศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัยงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ความสำคัญของปัญหา

การก้าวเข้าสู่ความร่วมมือเพื่อเป็นประชาคมเดียวกันของ 10 ประเทศในภูมิภาคอาเซียน ได้แก่ ไทย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไนฯ เวียดนาม พม่า ลาว และกัมพูชา ซึ่งจะรวมกันเป็นหนึ่งเดียว ในปี พ.ศ. 2558 ก่อให้เกิดความร่วมมือในหลากหลายด้านทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากมาย โดยหน่วยงานหนึ่งที่เกี่ยวข้องและมีบทบาทในการขับเคลื่อนสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทยเพื่อเข้าสู่การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Asean Socio-Cultural Community: ASCC) เป็นอย่างมาก คือ สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สศร.) ภายใต้กระทรวงวัฒนธรรม ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2545 ซึ่งรับผิดชอบงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของประชาชนไทย การดำเนินงานกว่า 10 ปีที่ผ่านมา สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้มีการรวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยผ่านการจัดกิจกรรมระดมสมอง การสัมมนา การให้ทุนเพื่อการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยอย่างต่อเนื่อง มีผลงานการส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมสร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้เพิ่มพูนปัญญา และประยุกต์ใช้ในสังคมมาอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตาม การขับเคลื่อนบทบาทหน้าที่ด้านต่างๆ ของ สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจะสามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ได้ด้วยดีต้องได้รับความร่วมมือจากหลากหลายฝ่าย โดยเฉพาะภาคประชาชนผู้ให้บริการอันเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญในฐานะผู้ใช้บริการงาน ด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

ที่มีการรู้จักและตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ทั้งหลายของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเป็นอย่างดี สามารถใช้บริการหรือเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะความพึงพอใจและความคาดหวังในการใช้บริการหรือเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญยิ่งสำหรับสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในการพัฒนาการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

โจทย์วิจัย/ ปัญหาการวิจัย

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร
2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยจัดโดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยหรือไม่ อย่างไร
3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความพึงพอใจต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยมากน้อยเพียงใด
4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความคาดหวังต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยอย่างไร

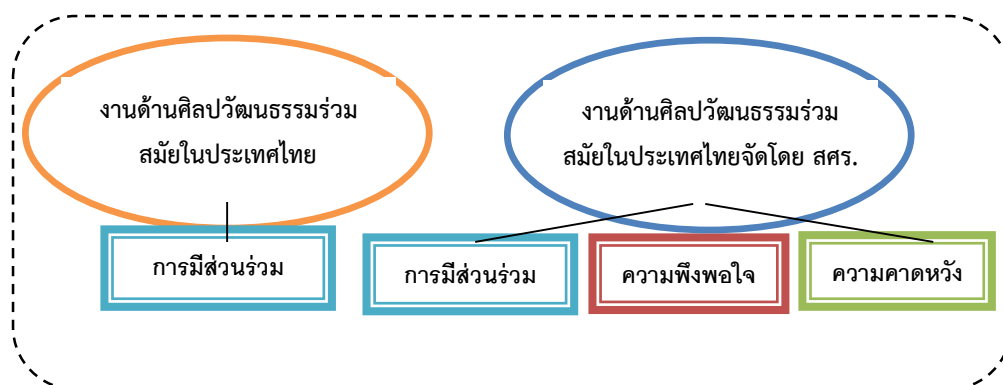
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยจัดโดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทย
4. เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษากลุ่มประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีใช้ศิลปิน นักวิชาการ และนักวิชาชีพเป็นหลัก เป็นกลุ่มผู้ใช้บริการงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยมิใช่ผู้ผลิตงาน สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะใน เขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยอย่างต่อเนื่อง และมีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้ค่อนข้างครอบคลุม และการมีส่วนร่วมในการวิจัยนี้เน้นการมีส่วนร่วมในฐานะการใช้บริการเท่านั้น

กรอบการวิจัย

การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครในงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทย ตลอดจนการมีส่วนร่วมในงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยที่จัดโดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเป็นตัวบ่งชี้ประการหนึ่งถึงความสนใจและความต้องการเสพงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทย รวมทั้ง ระดับความพึงพอใจและความคาดหวังต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยของประชาชนที่เคยมีส่วนร่วมในงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยที่จัดโดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเป็นสาระสำคัญยิ่งต่อการกำหนดนโยบายและแผนงานของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 5,670,089 คน (มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2555)

กลุ่มตัวอย่าง

การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างขนาดที่เหมาะสม โดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) (Yamane, 1973: 887 อ้างถึงใน ชีรวิทย์ เอกะกุล, 2552) ที่ระดับค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95.0 ค่าความผิดพลาดคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ ± 4 เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่สามารถอ้างอิงความเป็นประชากรสมบูรณ์ขึ้น โดยคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 625 คน และเพื่อให้ครอบคลุมหลากหลายอาชีพมากขึ้นจึงเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 30 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 810 คน แต่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ตอบไม่ครบถ้วน 5 คน จึงคัดแบบสอบถามดังกล่าวออกเหลือกลุ่มตัวอย่างที่แท้จริง 805 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างเลือกวิธีไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) ด้วยวิธีการแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และแบบโควตา (Quota sampling) โดยการกำหนดบริเวณในการเก็บข้อมูลให้ครอบคลุมพื้นที่บริเวณที่มี 1) การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในระยะเวลาของการเก็บข้อมูล 2) กลุ่มผู้ชื่นชอบศิลปะ 3) หอศิลป์ และ 4) สถานศึกษาที่มีการเรียนการ

สอนด้านศิลปะจึงได้สถานที่และจำนวนการเก็บข้อมูล คือ ราชดำเนินและโอศิก แห่งละ 202 ตัวอย่าง ขณะที่สยามสแควร์และจัตุรัสแห่งละ 203 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ

1. ข้อมูลส่วนบุคคล
2. ความพึงพอใจต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
3. ความคาดหวังต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
4. การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

- 1) การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity)

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) 2 ท่านพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามเป็น รายข้อโดยใช้ดัชนีแสดงค่าความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) มีการนำเสนอ นิยามเชิงปฏิบัติการให้ผู้เชี่ยวชาญทราบที่มาของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามาจากประเด็นใด ครอบคลุม เนื้อหาในเรื่องนั้นหรือไม่ ควบคู่กับแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้อง ผลการ พิจารณาโดยรวมมีความสอดคล้อง ซึ่งข้อคำถามทั้งหมด 51 ข้อ แต่ละข้อมีค่ามากกว่า 0.5 ถือว่ามี ความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้ และมีการปรับแก้ภาษาเล็กน้อย ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

- 2) การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

การตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) เป็นการหาความสอดคล้อง ภายในโดยพยายามอธิบายว่าข้อกำหนดแต่ละข้อในข้อคำถามชุดหนึ่งนั้นเป็นเรื่องเดียวกันหรือทิศทาง เดียวกัน ในกรณีที่ข้อคำถามเป็นมาตรส่วนประมาณค่านิยมใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ โดย เบื้องต้นได้มีการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่านตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ หลังจากนั้นจึงได้มี การนำไปทดลองใช้ก่อนการเก็บข้อมูลจริง (Pre-test) กับประชาชนที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจริงในการ เก็บข้อมูลจำนวน 20 คน ซึ่ง Hertzog (2008) กล่าวว่า จำนวนตัวอย่างระหว่าง 10 -40 ตัวอย่าง มี ความเพียงพอแล้วสำหรับการทดลองใช้เครื่องมือ ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม พบว่า มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 และเมื่อนำวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นจากซึ่งอยู่ในระดับสูง เป็นไป ตามเกณฑ์ที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป คือ หากค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.7 ขึ้นไปถือว่าอยู่ในระดับที่ ยอมรับได้ เหมาะสมที่จะนำไปใช้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการในเดือนกุมภาพันธ์ 2556 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 805 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้ผู้ช่วยเก็บข้อมูลที่มีความรู้ในเรื่องระเบียบวิธี วิจัยจำนวน 4 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินงาน โดยสังเขป คือ

1. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยซักซ้อมทำความเข้าใจให้ตรงกันก่อนลงภาคสนาม
2. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยแนะนำรายละเอียดและขอความร่วมมือตามความสมัครใจในการตอบแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละชุดภายหลังที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่งคืน

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ แล้วจึงลงรหัสประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การคำนวณหาค่าการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์ทั้งหมดนำเสนอแบ่งแยกตามประเด็นต่างๆ เพื่อสะท้อนการมีส่วนร่วม ความพึงพอใจและความคาดหวังของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเกี่ยวกับงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทย

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ไม่มีการระบุชื่อหรือสถาบันในแบบสอบถาม รวมทั้งการนำเสนอผลการวิจัยเป็นไปในลักษณะภาพรวมไม่ระบุเป็นรายบุคคลหรือสถาบัน ที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์หรือชื่อเสียงของบุคคลและสถาบัน การเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก หรือการสัมภาษณ์เฉพาะกลุ่มจากผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.1 มีอายุระหว่าง 15-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.9 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 69.6 และประกอบอาชีพนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 63.1 และมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.2

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยสืบค้นงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย คิดเป็นร้อยละ 76.5 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยสืบค้นงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยสืบค้นจาก Website คือ Google มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.8 รองลงมา คือ ห้องสมุดในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 55.3 โดยผู้ตอบแบบสอบถามเคยสืบค้นงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเกี่ยวกับข้อมูลผลงาน/ชิ้นงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมา คือ ข้อมูลศิลปิน คิดเป็นร้อยละ 26.3 และน้อยที่สุด คือ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.2

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่จัดโดยหน่วยงานต่างๆ นอกเหนือจากสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย คิดเป็นร้อยละ 88.0 สำหรับกิจกรรมของหน่วยงานทั้งภาครัฐ/เอกชน/ชมรม/เครือข่าย/ชุมชน ที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีโอกาสเข้าร่วมในหนึ่งปีที่ผ่านมามากที่สุด คือ การเข้าชมหรือร่วมกิจกรรมของ Gallery คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมา คือ กิจกรรมของภาครัฐ/เอกชน คิดเป็นร้อยละ 17.0 และน้อยที่สุด คือ หอศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 12.0

สำหรับเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเนื่องมาจากความชอบส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมา คือ เพื่อนชวนไป คิดเป็นร้อยละ 18.7 และน้อยที่สุด คือ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 7.3 โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เคยเข้าร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.0$) มีความพึงพอใจต่อประโยชน์ด้านความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.09$) รองลงมา คือ รูปแบบกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) และน้อยที่สุด คือ การให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$)

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยได้ยิน/ฟัง/อ่าน เรื่องราวเกี่ยวกับสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย คิดเป็นร้อยละ 40.7 ขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามเคยได้ยิน/ฟัง/อ่าน เรื่องราวเกี่ยวกับสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย คิดเป็นร้อยละ 36.6 และผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจว่าเคยได้ยิน/ฟัง/อ่าน เรื่องราวเกี่ยวกับสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย คิดเป็นร้อยละ 22.7

ผู้ตอบแบบสอบถามที่รู้จักสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย รู้จักจากรายการโทรทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.8 รองลงมา คือ การรู้จัก สสร. จากครู/อาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 13.3 และน้อยที่สุด คือ การรู้จัก สสร. จากจดหมายข่าว คิดเป็นร้อยละ 0.7

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของ สสร. คิดเป็นร้อยละ 84.6 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย เคยเข้าร่วมนิทรรศการแสดงผลงานต่างๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.1 รองลงมา คือ ตลาดนัดศิลปะ (Art Street) คิดเป็นร้อยละ 12.7 และน้อยที่สุด คือ Ruamsmai Big Band (ร่วมสมัย บิ๊กแบนด์) คิดเป็นร้อยละ 0.9

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการดำเนินงานหรือการให้บริการของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) โดยมีความพึงพอใจต่อการมีความชัดเจนของการให้บริการงานด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) รองลงมา คือ การเป็นศูนย์รวมข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ ทันสมัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) และน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ ให้บริการด้วยความรวดเร็วอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$)

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคาดหวังต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) โดยมีความคาดหวังต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในการเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมให้ศิลปินนักก้าลังทางปัญญาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมา คือ การเป็นหน่วยงานที่สนับสนุนแหล่งแสดงผลงานต่างๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) และน้อยที่สุด คือ การเป็นหน่วยงานที่สนับสนุนการนำเสนอองค์ความรู้ และผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยไทยทั้งในระดับชาติและนานาชาติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$)

อภิปรายผล

1. การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยสืบค้นงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย และมีส่วนน้อยมากที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่จัดโดยหน่วยงานต่างๆ

นอกเหนือจากสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยอาจเป็นได้ว่างานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยดำรงอยู่ท่ามกลางความสับสนของผู้เสพรว่าคืออะไร การขาดความชัดเจนของนิยาม ความหมายการอธิบายศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามอาจเคยได้เข้าร่วมกิจกรรมแต่ไม่ทราบว่ากิจกรรมที่เคยเข้าร่วม คือ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยก็เป็นได้

สำหรับเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเนื่องมาจากความชอบส่วนตัวมากที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เคยเข้าร่วมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจต่อประโยชน์ด้านความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นการแสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่น ตอนปลายซึ่งมีพลังในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ มีความชัดเจนในความชอบของตน แสวงหาสิ่งเติมเต็มสิ่งที่ตนชอบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอารีย์ พันธุ์ณี (2546) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจคือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึก พึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป็นไปตามที่ตนเองต้องการ

2. การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจัดโดยสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สศร.)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของ สศร. ถึงร้อยละ 84.6 อาจเป็นผลมาจากการไม่รู้จัก สศร. หรืองานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยยังไม่เป็นที่รู้จักดี หรือการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ยังไม่ทั่วถึงซึ่งสอดคล้องกับ วรณา วงษ์วานิช (2549) ที่กล่าวว่า “กระบวนการมีส่วนร่วมไม่อาจสามารถกระทำได้ในทุกประเด็น แต่การมีส่วนร่วมของบุคคลจะมีอยู่ในเกือบทุกกิจกรรมของสังคม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจและประเด็นการพิจารณาที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขพื้นฐานการมีส่วนร่วมว่าจะต้องมีอิสรภาพ มีความเสมอภาค และมีความสามารถในการเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้การมีส่วนร่วมดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ” ดังนั้น การที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่รู้จัก สศร. หรือการทำงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยยังไม่เป็นที่รู้จักดี ตลอดจนการที่การประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ยังไม่ทั่วถึงย่อมส่งผลให้บุคคลไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวได้

3. ความพึงพอใจต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สศร.) เกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการดำเนินงานหรือการให้บริการของ สศร. ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวงเดือน เจริญ, (2553) ที่พบว่า ความพึงพอใจและความคาดหวังของผู้ใช้บริการต่อบริการสารสนเทศ สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพาโดยรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากการที่ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ไม่คงที่ ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือลดลงหากความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง (ชรีณี เดชจินดา, 2535) ดังนั้น ความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งเน้นสาระความรู้ควบคู่กับความเพลิดเพลินจึงอาจมีมากกว่าความพึงพอใจในการใช้บริการที่ต้องการได้รับการบริการตามหวัง

ในส่วนของการความพึงพอใจต่อคุณภาพการดำเนินงานหรือการให้บริการของ สศร. สูงสุด คือ การมีความชัดเจนของการให้บริการงานด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ น้ำลิน เทียมแก้ว (2556) ที่พบว่า ความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคามด้านการบริการและขั้นตอนกระบวนการให้บริการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นได้ว่า สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเป็นหน่วยงานหลักแห่งหนึ่งที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย การให้บริการต่างๆ จึงมีความชัดเจนจนผู้เข้าร่วมกิจกรรมสามารถสัมผัสและเกิด ความพึงพอใจได้ และสอดคล้องกับอเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อดุลพัฒน์กิจ (2548) ที่กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้รับบริการจะแสดงออกในทางบวกหรือลบต่อสิ่งที่ได้รับจากการบริการ และการนำเสนอการบริการโดยเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการบริการ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์บริการ กระบวนการบริการ ราคาค่าบริการ และอื่นๆ นอกจากนี้การให้บริการเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยโดย สศร. นับเป็นการบริการสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะของนันทวัฒน์ บรมานันท์ (2547) ที่ว่า บริการสาธารณะเป็นกิจการที่มีความจำเป็นสำหรับประชาชน เป็นการให้บริการโดยหน่วยงานของรัฐ จำเป็นต้องมีความต่อเนื่องในการจัดทำซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญ โดยความหมายของความต่อเนื่องของการบริการสาธารณะ คือ นิติบุคคลผู้มีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะจะต้องดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อรักษาผลประโยชน์และสวัสดิภาพของประชาชน ดังนั้น สศร. ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยจึงต้องสร้างความชัดเจนของการบริการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย

สำหรับความพึงพอใจต่อคุณภาพการดำเนินงานหรือการให้บริการของ สศร. ด้านที่น้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความรวดเร็ว ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ น้ำลิน เทียมแก้ว (2556) ที่พบว่า ความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคามโดยภาพรวมผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ อาจเนื่องมาจากการที่ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่ในการวิจัยนี้เป็นคนรุ่นใหม่ ซึ่งไม่ชอบการรอคอย ค่อนข้างกับความรวดเร็ว ความพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ สศร. จึงอาจไม่ทันต่อความต้องการของผู้รับบริการ

4. ความคาดหวังต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่าความความคาดหวังต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผกามาศ จุฑารัตน์ (2552) ที่พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในเขตอำเภอ ท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก อาจเป็นได้ว่า ความคาดหวังต่อการกระทำหรือสถานการณ์ต่างๆ ของมนุษย์เป็น การคิดล่วงหน้าไว้ก่อน ซึ่งอาจจะเป็นหรือไม่เป็นไปตามที่คิดไว้ โดยที่ความคาดหวังส่วนมากเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอนาคตที่ดี เป็นความมุ่งหวังที่ดีงาม เป็นระดับหรือค่า

ความน่าจะเป็นของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่หวังไว้ ซึ่งโดยธรรมชาติของมนุษย์ มักคาดหวังในทางที่ดี เพื่อเกิดความสุข กำลังใจ แรงบันดาลใจในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคาดหวังต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในการเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมให้ศิลปินผึกกำลังทางปัญญาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานสูงสุดอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยปี 2555-2558 ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างเครือข่ายในการพัฒนางานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย (สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย, 2557) แสดงให้เห็นว่า สศร. ถูกคาดหวังให้รับบทบาทของการเป็นคนกลางในการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างศิลปิน ให้เกิดการแบ่งปัน แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยได้โดยไม่หยุดยั้ง ทั้งนี้ บทบาทดังกล่าวเป็นพันธกิจหลักของ สศร. อยู่แล้ว

สำหรับความคาดหวังต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยด้านที่น้อยที่สุด คือ การเป็นหน่วยงานที่สนับสนุนการนำเสนอองค์ความรู้ และผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยไทยทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากวิสัยทัศน์และพันธกิจของ สศร. ที่ระบุในรายงานประจำปี 2555 ไม่พบการสะท้อน บทบาทของ สศร. ในการผลักดันผลงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในเวทีนานาชาติอย่างชัดเจน ประกอบกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยไทยทั้งในระดับชาติและนานาชาติอาจยังมีไม่มากนัก จึงส่งผลให้ความคาดหวังต่อสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในด้านการเป็นหน่วยงานที่สนับสนุนการนำเสนอองค์ความรู้ และผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยไทยทั้งในระดับชาติและนานาชาติมีน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยยังอยู่ในระดับน้อยนั้น หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ควรพัฒนาแผนการประชาสัมพันธ์องค์กรและกิจกรรมต่างๆ ทางด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยทั้งที่จัดโดย สศร. เอง หรือหน่วยงานภายนอกอื่นๆ ให้เข้าถึงประชาชนมากยิ่งขึ้นเป็นการเร่งด่วน ตลอดจนการเร่งดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยปี 2555-2558 โดยเฉพาะการส่งเสริมให้ศิลปินผึกกำลังทางปัญญาเพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ตลอดจนผลักดันให้งานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศมีบทบาทในเวทีระดับชาติ นานาชาติ และระดับโลกได้มากยิ่งขึ้นต่อไป

สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยควรกระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ อาทิ กระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษา เป็นต้น ส่งเสริมให้ประชาชนสนใจงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประเทศไทยมากขึ้น ตลอดจนร่วมกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ (ไอซีที) ในการพัฒนาฐานข้อมูลเกี่ยวกับผลงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยให้สามารถเข้าถึงและสืบค้นได้โดยสะดวกมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ การวิจัยต่อเนื่องเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในสายตาของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลาย ซึ่งมีหลากหลายกลุ่มจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อ สศร. ในการทราบว่ากลุ่มคนทั้งหลายเห็นหรือรับรู้ภาพ สศร. อย่างไร สศร. พิจารณาให้เป็นหรือไม่ อันเป็นประเด็นสำคัญ

ในการวางจุดยืนด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยขององค์กรและประเทศเพื่อขับเคลื่อนให้ก้าวสู่ความเป็นผู้นำด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยในประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่กำลังจะเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้ได้อย่างแท้จริง

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยนี้เป็นผลงานจากการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากทางสำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ผู้วิจัยขอกราบพระคุณอย่างสูงไว้ที่นี่ และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานวิจัยทุกขั้นตอนจนบทความวิจัยฉบับนี้สามารถสำเร็จลงด้วยดีทุกประการ

บรรณานุกรม

- มหาวิทยาลัยมหิดล. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. (2555). ข้อมูลประชากรในประเทศไทย ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2555. สืบค้นจาก http://www.ipsr.mahidol.ac.th/ipsr-th/population_thai.html
- ชรีณี เดชจินดา. (2535). ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์บริการกำจัดกากอุตสาหกรรมแขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 6). อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซทการพิมพ์.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2547). หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับบริการสาธารณะ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- น้ำลีน เทียมแก้ว. (2556). ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2555. รายงานการวิจัยได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ผกามาศ จุฑารมย์. (2552). ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- รายงานประจำปี 2555 สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย. สืบค้นจาก http://www.ocac.go.th/document/news/news_3492.pdf.
- วงเดือน เจริญ. (2553). ความพึงพอใจและความคาดหวังของผู้ใช้บริการที่มีต่อบริการสารสนเทศของสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรรณ วรชานิช. (2549). ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย. (2557). แผนยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยปี 2555-2558. สืบค้นจาก http://www.ocac.go.th/document/page/page_3483.pdf

อารีย์ พันธมณี. (2546). **จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนรู้การสอน.**

กรุงเทพมหานคร: บริษัท ไยไหม ศรีเอทีฟ กรุ๊ป จำกัด

อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อดุลพัฒน์กิจ. (2548). **จิตวิทยาบริการ.** กรุงเทพมหานคร: บริษัท
เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด.

Hertzog, M. A. (2008). Considerations in Determining Sample Size for Pilot Studies.
Research in Nursing & Health. 31, 180-191.